

Sygn. akt II CZ 135/12

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący)

SSN Bogumiła Ustjanicz

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku W. J. i J. J.

przy uczestnictwie K. J., A. J., S. J.

oraz P. J.

o zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 29 listopada 2012 r.,

zażalenia uczestnika postępowania K. J.

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 10 lutego 2012 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 10 lutego 2012 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę kasacyjną uczestnika K. J. od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 9 września 2011 r. uznając, że uczestnik nie uzupełnił braków wniesionej skargi kasacyjnej, gdyż zamiast wymaganych czterech odpisów skargi, złożył jedynie trzy.

Uczestnik wniósł zażalenie na to postanowienie, zarzucając naruszenie art. 398⁶ k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Podniósł, że wprowadzając na zobowiązanie Sądu złożył jedynie trzy odpisy skargi kasacyjnej, ale z uwagi na fakt, że wcześniej złożył już trzy odpisy skargi uzupełnienie jej braków nastąpiło prawidłowo i w aktach sprawy znajdowała się wystarczająca ilość odpisów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 398⁶ § 1 i 2 k.p.c. jeżeli skarga kasacyjna nie spełnia wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 lub 3, przewodniczący w sądzie drugiej instancji wzywa skarżącego do usunięcia braków w terminie tygodniowym, a jeżeli skarżący braków nie uzupełni - skargę odrzuca. Sąd nie dopuścił się naruszenia wskazanego przepisu odrzucając skargę kasacyjną uczestnika.

Zarządzeniem przewodniczącego uczestnik został zobowiązany do złożenia czterech odpisów skargi, a w określonym terminie złożył jedynie trzy odpisy skargi. Wezwanie do złożenia czterech odpisów skargi było zaś uzasadnione przy uwzględnieniu ilości odpisów skargi złożonych wcześniej przez skarżącego oraz liczby uczestników postępowania. Skoro zatem uczestnik nie uzupełnił prawidłowo braków złożonej skargi kasacyjnej, stosownie do art. 398⁶ § 1 i 2 k.p.c., podlegała ona odrzuceniu.

Zażalenie było zatem pozbawione uzasadnionych podstaw i na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.